

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่สภาพทางเศรษฐกิจได้เจริญก้าวหน้าและมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาในยุคโลกาภิวัตน์ซึ่งก่อให้เกิดการขยายตัวของการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ (Globalization) ในสภาพที่เอื้อให้ตลาดหุ้นมีราคาตกต่ำลง จนบางครั้งราคาหุ้นที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ต่ำกว่าราคาตามมูลค่าทางบัญชี และด้วยเหตุผลแวดล้อมอื่นๆ อีกหลายประการที่ทำให้เกิดความยากลำบากหรือไม่สะดวกในการตั้งธุรกิจใหม่ เช่น ในเรื่องใบอนุญาต กรรมวิธีการผลิต เครื่องจักร ความนิยมของสินค้าในตลาดหรืออื่นๆ ดังนั้น องค์กรธุรกิจต่างๆ จึงจำเป็นต้องปรับตัวเองเพื่อให้เกิดความมั่นคงขององค์กร นอกจากนี้ องค์กรธุรกิจจะต้องดำเนินการขยายกิจการเพื่อรองรับกับสถานการณ์ในปัจจุบันและอนาคต ด้วยเหตุนี้ทำให้องค์กรต่างๆ มีความจำเป็นต้องใช้เงินในการลงทุนในการขยายกิจการจำนวนมาก เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินกิจการ ซึ่งแหล่งเงินทุนที่ใช้ส่วนหนึ่งคือการระดมทุนจากตลาดเงินหรือตลาดทุน ซึ่งมีการเสนอขายหุ้นต่อประชาชน และมีการนำหุ้นดังกล่าวไปเสนอขายในตลาดหลักทรัพย์ อันเป็นสาเหตุที่ทำให้บริษัทมีผู้ถือหุ้นจำนวนมาก ทั้งนี้โดยองค์กรดังกล่าวจะต้องจดทะเบียนเป็นบริษัทมหาชนจำกัด

สำหรับทิศทางในการประกอบธุรกิจในรูปแบบวิธีการต่างๆ วิธีการหนึ่งที่นิยมใช้คือ การขยายตัวโดยการรวมตัวกับบริษัทอื่น อาจเป็นบริษัทของลูกค้า ผู้จัดหา หรือบริษัทของคู่แข่งกัน หรืออาจเป็นบริษัทอื่นที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจเดิม เพื่อเป็นการขยายตัวทางธุรกิจและเป็นการกระจายความเสี่ยงในการดำเนินกิจการ ซึ่งวิธีการนี้เรียกโดยรวมว่า “การควบรวมกิจการ” หรือ “การควบกิจการ” (Merger) การเข้าซื้อหุ้นหรือหลักทรัพย์ (Acquisition) เป็นวิธีการหนึ่งที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในการรวมกิจการ โดยอาจใช้วิธีการเจรจาโดยตรงกับผู้บริหารของบริษัทเป้าหมาย (Target Company) หรือการเข้าซื้อหุ้นจากผู้ถือหุ้นเดิมเป็นการเฉพาะเจาะจง หรือการซื้อหุ้นหรือหลักทรัพย์หรือทรัพย์สิน หรือการทำคำเสนอซื้อหุ้นผ่านตลาดหลักทรัพย์ (Tender Offer) ซึ่งเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่นิยมใช้ ซึ่งมีการเสนอขายหุ้นต่อประชาชนหรือมีการนำหุ้นมาเข้ามาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เพื่อจำหน่ายให้กับประชาชน การเข้าซื้อหุ้นจากผู้ถือหุ้นเดิมหรือเข้าซื้อหุ้นของบริษัทดังกล่าวในตลาดหลักทรัพย์ ทำให้บุคคลนั้นอยู่ในฐานะผู้ถือหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงในการประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทเป้าหมาย จึงสามารถกำหนดนโยบายการบริหารงานของบริษัทได้

ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวถือได้ว่าเป็นการครอบงำทางธุรกิจหรือการครอบงำกิจการ (Takeover) กล่าวคือ การที่บริษัทหนึ่งต้องการครอบงำ หรือได้มาซึ่งอำนาจควบคุมเหนือผลประโยชน์ของบริษัทหนึ่งไม่ว่าจะโดยวิธีใดๆ ซึ่งในที่นี้จะเรียกว่า “บริษัทเป้าหมาย” เพื่อวัตถุประสงค์ในการขยายกิจการของตน จึงเริ่มมีการนำวิธีการซื้อกิจการเข้ามาใช้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะของการเข้าซื้อหุ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งคะแนนเสียงข้างมาก ซึ่งจะทำให้มีอำนาจในการเข้าควบคุมการบริหารงานของบริษัทเป้าหมาย เพื่อให้เป็นไปตามที่ผู้ซื้อหุ้นต้องการ

อย่างไรก็ตาม การรวมกิจการไม่ว่าจะเป็นโดยการเข้าซื้อหุ้นหรือวิธีอื่นใด ย่อมส่งผลกระทบต่อการแข่งขันภายในตลาดสินค้าและบริการ เพราะการรวมกิจการอาจจะส่งผลให้กิจการของผู้เข้าครอบงำทางธุรกิจมีความมั่นคงหรือเจริญเติบโตมากขึ้น โดยเฉพาะการเข้าครอบงำกิจการของกลุ่มแข่งขัน (Horizontal merger) หรือผู้ประกอบการรายอื่นที่อยู่ต่างระดับการผลิต แต่อยู่ในสายธุรกิจเดียวกัน (Vertical merger) สำหรับกรณีการรวมกิจการกับบริษัทที่อยู่ในระดับการผลิตเดียวกันนี้ส่งผลกระทบต่อการแข่งขันอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือ ผลดีต่อการแข่งขันในแง่การประหยัดจากขนาด ลดต้นทุนทางด้านการตลาดและการจัดการ แม้พฤติกรรมดังกล่าวจะก่อให้เกิดผลดีดังที่กล่าวมา แต่ก็ส่งผลเสียต่อการแข่งขันหลายประการเช่นกัน กล่าวคือ หากเป็นกรณีตลาดสินค้าและบริการที่มีผู้ขายหรือผู้ผลิตน้อยราย การรวมกิจการนั้นย่อมส่งผลต่อโครงสร้างตลาด ทำให้จำนวนผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการในตลาดสินค้าและบริการนั้นลดลง ส่งผลให้การแข่งขันระหว่างผู้ประกอบการในตลาดสินค้าและบริการลดลงหรืออาจถึงขั้นทำให้การแข่งขันหมดไป หากตลาดสินค้าและบริการนั้นมีผู้ประกอบการเพียง 2 ราย นอกจากนั้น การรวมกิจการยังเป็นการเพิ่มการกระจุกตัว ของผู้ประกอบการบางรายอันอาจนำไปสู่การมีอำนาจเหนือตลาด ซึ่งหากมีการใช้อำนาจเหนือตลาดที่มีอยู่ในทางมิชอบ ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการรายอื่นในตลาดได้ เช่น การกีดกันผู้ประกอบการรายใหม่ การกีดกันในการเข้าสู่ตลาด โดยใช้ความได้เปรียบในเรื่องปัจจัยการผลิตหรือวัตถุดิบที่ตนมีอยู่ การกระทำดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคที่อาจต้องเผชิญกับภาวะขาดแคลนสินค้าหรือต้องจ่ายค่าสินค้าหรือบริการในราคาที่สูงกว่าที่ควรจะต้องจ่ายจริง

นอกจากนั้น เมื่อพิจารณาในแง่ของบริษัทที่ถูกเข้าซื้อหุ้นหรือทรัพย์สินหรือบริษัทเป้าหมาย จะพบว่า การเข้าซื้อหุ้นอาจส่งผลกระทบต่อผู้ถือหุ้น หากผู้ที่เข้าครอบงำทางธุรกิจของบริษัทเป้าหมายต้องการเปลี่ยนแปลงนโยบายในการบริหารงาน ซึ่งผู้ถือหุ้นอาจไม่พอใจนโยบายการบริหารงานของกลุ่มผู้ซื้อกิจการ โดยอาจมองว่าเป็นการเอื้อประโยชน์แก่ธุรกิจเดิมของผู้ซื้อหรือกลุ่มของผู้ซื้อซื้อมากกว่าจะเน้นประโยชน์ของผู้ถือหุ้นหรือบริษัทเป้าหมาย และเมื่อมีการเข้าซื้อหุ้นเพื่อครอบงำทางธุรกิจ ผู้ถือหุ้นก็ย่อมได้รับผลกระทบโดยตรง เพราะต้องตัดสินใจที่จะยอมรับข้อเสนอซื้อนั้นหรือปฏิเสธข้อเสนอซื้อนั้น

นอกจากนี้ มาตรการตามกฎหมายหลักทรัพย์อันเป็นกฎหมายหลักที่นำมาใช้บังคับ การเข้าซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ หรือหุ้นที่มีผู้ถือหุ้นเป็นจำนวนมาก หรือมีผู้ถือหุ้นรายย่อย จำนวนมาก โดยเน้นการเปิดเผยข้อมูล (Disclosure) เพื่อคุ้มครองผู้ลงทุนหรือผู้ถือหุ้น ทั้งนี้ โดยเฉพาะผู้ถือหุ้นรายย่อยในบริษัทเป้าหมายเพื่อให้ผู้ถือหุ้นทุกคนได้รับข้อมูลที่จำเป็นและอย่าง เพียงพอต่อการตัดสินใจ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความสำเร็จของการเข้าซื้อกิจการจึงอาจไม่ได้อยู่ภายใต้ บังคับของกฎหมายหลักทรัพย์ หากแต่ขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของผู้ถือหุ้นหรือนักลงทุนที่จะยอมรับ คำเสนอซื้อหลักทรัพย์หรือไม่ กฎหมายหลักทรัพย์เป็นเพียงแต่เข้ามากำกับดูแลให้มีการเปิดเผย ข้อมูลที่สำคัญต่อการตัดสินใจของผู้ถือหุ้นเท่านั้น ตลอดจนกำหนดระยะเวลาให้ผู้ถือหุ้นมีเวลาใน การพิจารณาคำเสนอซื้อหลักทรัพย์อย่างเพียงพอ

สำหรับมาตรการทางกฎหมายหลักทรัพย์ตามแนวทางของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งสามารถนำมาปรับใช้ร่วมกัน คือ กฎหมายหลักทรัพย์จะเข้ามาควบคุมให้ความคุ้มครองผู้ถือหุ้น หรือนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยเน้นการเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ผู้ถือหุ้นและผู้เกี่ยวข้องได้รับ ทราบข้อมูลที่จำเป็นและเพียงพอต่อการตัดสินใจ มาตรการคุ้มครองตามกฎหมายดังกล่าว จึงไม่มี ผลต่อความสำเร็จของการครอบงำทางธุรกิจ หากแต่เป็นมาตรฐานที่กฎหมายบังคับให้ต้องกระทำ เพื่อประโยชน์ของผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุนเท่านั้น ซึ่งเหตุผลที่กฎหมายหลักทรัพย์กำหนดให้ต้อง รายงานการได้มาซึ่งหุ้นหรือเปิดเผยข้อมูลมีการทำคำเสนอซื้อเพื่อเป็น “สัญญาณเตือน” (Early warning system) ให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบถึงแนวโน้มที่จะมีการเปลี่ยนแปลงในอำนาจควบคุม บริษัทเป้าหมาย โดยใช้วิธี “การเปิดเผยข้อมูล” ให้ผู้ลงทุนหรือผู้ถือหุ้น ได้รับทราบเท่านั้น

ดังนั้นจึงก่อให้เกิดการนำวิธีการต่างๆ มาใช้เพื่อป้องกันการครอบงำทางธุรกิจแก่ บริษัทเป้าหมาย ซึ่งผู้ที่จะนำวิธีการต่างๆ มาดำเนินการนั้น คือ กรรมการของบริษัทเป้าหมาย ซึ่ง กรรมการบริษัทถือได้ว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญมาก เพราะบริษัทเป็นนิติบุคคลไม่สามารถ ดำเนินงานเองได้ เว้นแต่จะต้องดำเนินงานโดยผ่านทางผู้บริหารหรือกรรมการบริษัท ซึ่งจำเป็นต้อง บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล มติของผู้ที่ประชุมของผู้ถือหุ้น และข้อบังคับรวมถึงวัตถุประสงค์ ของบริษัท ฉะนั้นหากกรรมการบริษัทมีความรู้ความสามารถและปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตแล้ว การ ดำเนินงานของบริษัทจึงจะประสบผลสำเร็จ กรรมการสามารถใช้วิธีการต่างๆ นั้นตามกรอบอำนาจ ที่เขียนไว้ในกฎหมายเฉพาะ วัตถุประสงค์ของบริษัท ข้อบังคับ หรือมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้น แต่ใน บางครั้งกรรมการก็อาจอาศัยอำนาจการเป็นผู้ดูแลรักษาผลประโยชน์ของบริษัทและผู้ถือหุ้น ในการ นำวิธีป้องกันการครอบงำกิจการนั้นมาใช้ในการบริหารงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่บริษัทและผู้ ถือหุ้นภายใต้หลักธรรมาภิบาลด้วย ทั้งนี้ในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นประเทศที่ซึ่งมีการ ครอบงำทางธุรกิจและการใช้วิธีการป้องกันการครอบงำทางธุรกิจอย่างแพร่หลาย ก็ยังมีปัญหาใน

บางกรณีว่า บทบาทและหน้าที่ของกรรมการที่กระทำไปนั้นเพื่อประโยชน์ของบริษัทเป้าหมายและผู้ถือหุ้น ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของตนเองและการกระทำนั้นมีความชอบธรรมเพียงใด ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) จึงได้พยายามให้มีการนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาล (Good corporate governance) เข้ามาบังคับให้บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ใช้หลังจากเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจในปี 2541 เป็นต้นมา เพื่อให้นักลงทุนหรือผู้ถือหุ้นเกิดความมั่นใจในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของผู้ถือหุ้นหรือผู้ลงทุนทั้งหลาย

หากพิจารณาจากตัวบทกฎหมายไทยในปัจจุบันนั้น มีการกล่าวถึงเรื่องบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ เงื่อนไขและข้อจำกัดต่างๆ ของกรรมการที่มีต่อบริษัท ผู้ถือหุ้น และบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องไว้เพียงกว้างๆ ซึ่งมีขอบเขตจำกัดและขาดความชัดเจน หรือเป็นเพียงแนวความคิดเท่านั้น อาทิเช่น ในพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ.2535 มาตรา 85 วรรคแรก กำหนดว่า “ในการดำเนินกิจการของบริษัท กรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย วัตถุประสงค์ และข้อบังคับของบริษัท ตลอดจนมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ของบริษัท” ซึ่งไม่ได้มีการชี้ชัดลงไปว่า กรณีใดสมควรพิจารณาว่าเป็นการกระทำหรือละเว้นการกระทำ อันอยู่ภายใต้ขอบเขตอันเหมาะสมของกรรมการ ซึ่งไม่มีเครื่องมือที่ชัดเจนที่จะนำมาใช้บังคับในการวัดความถูกต้องและเหมาะสมของการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการบริษัท ซึ่งปัจจุบันมีแต่เพียงหลักธรรมาภิบาล (Good corporate governance) เท่านั้น

นอกจากนี้ เหตุผลที่สมควรมีการทบทวนบทบาทของกรรมการ ภายใต้การกำกับการดูแลที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาลที่จะนำมาใช้ในการป้องกันการเข้าครอบงำทางธุรกิจจะสามารถนำมาใช้ได้เพียงใด อย่างไร ซึ่งกรรมการบริษัทอาจจะปฏิบัติตามแนวทางที่กฎหมายเปิดช่องให้หรือมีช่องโหว่ของกฎหมายหรือกฎหมายไม่สามารถเข้าไปควบคุม เพราะมีความเก่าเกินไป ไม่มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของการดำเนินธุรกิจในยุคโลกาภิวัตน์ อันเป็นผลให้กรรมการแสวงหาประโยชน์ จนก่อให้เกิดผลเสียหายต่อบริษัท ผู้ถือหุ้น หรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นที่น่าวิตกกังวลถึงแนวทางในการดำเนินธุรกิจของบริษัทในอนาคต ยิ่งไปกว่านั้น จะเห็นได้ว่าบทบาทหน้าที่การดูแลรักษาผลประโยชน์เป็นสิ่งที่ไม่สามารถกำหนดได้อย่างชัดเจน แต่เป็นเรื่องที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ต่างๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลง รวมถึงสภาพของสังคมและเศรษฐกิจในแต่ละสถานการณ์หรือช่วงเวลาต่างๆ กัน

ในปัจจุบันจะแสดงให้เห็นได้ว่า ระบบของมาตรฐานในความรับผิดชอบของกรรมการบริษัทในปัจจุบันสำหรับกรณีการที่บริษัทถูกเข้าครอบงำทางธุรกิจนั้น อาจทำให้เกิดความ

ขัดแย้งได้ เนื่องจากกรรมการตกอยู่ในฐานะที่ต้องตัดสินใจในการต่อต้านการครอบงำทางธุรกิจของบริษัทในขณะนั้น ทั้งยังต้องประเมินการตัดสินใจทางธุรกิจที่เหมาะสม และมีความรับผิดชอบไม่เฉพาะต่อผู้ถือหุ้นของบริษัทเท่านั้น ยังรวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้อง (Stakeholder) ซึ่งต้องยอมรับว่าเป็นผู้ที่มีฐานะที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดอย่างยิ่ง เช่น พนักงานบริษัท เจ้าหนี้ ลูกค้า หรือแม้แต่องค์กรอื่นๆ ในสังคม ซึ่งถือเป็นปัจจัยแวดล้อมที่ทำให้การตัดสินใจหรือกระทำการของกรรมการมีความยากยิ่งขึ้น

ก่อนวิกฤตทางเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540-2541 จะเห็นได้ว่าการควบรวมกิจการเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก แต่ยังไม่เป็นที่แพร่หลายอย่างมากเหมือนประเทศสหรัฐอเมริกา โดยจะเห็นได้จากการรวบรวมรายการการครอบงำกิจการในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเลือกเฉพาะกรณีการครอบงำทางธุรกิจของบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเท่านั้น ในช่วงเวลาดังแต่ปี 2542-2547 มีดังนี้¹

ช่วงเวลา	จำนวนรายการ	มูลค่าการซื้อขายกิจการ (ล้านบาท)
2542	29	7,469.4
2543	14	10,592.3
2544	21	17,852.8
2545	17	7,615.5
2546	7	2,201.2
2547	23	47,073.9
รวม	111	92,805.1

แต่ก็ถือว่าเป็นโอกาสอันดีที่จะได้เตรียมตัวทำการศึกษาในเรื่องนี้ไว้ล่วงหน้าเพราะมีแนวโน้มที่ประเทศไทยจะดำเนินการบริหารทางด้านเศรษฐกิจในยุคโลกาภิวัตน์เหมือนของประเทศสหรัฐอเมริกาในอนาคตอันใกล้

ตามที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรจะทำการศึกษา ค้นคว้า และวิจัยถึงบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของกรรมการบริษัทมหาชนจำกัด ในการป้องกันการครอบงำทางธุรกิจ เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เป็นกรรมการหรือนักบริหารมืออาชีพที่เกี่ยวข้องกับ

¹ ข้อมูลสรุปผลจากรายการที่เกิดขึ้นจากการทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ จากฝ่ายจดทะเบียนหลักทรัพย์ สำนักงานกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.)

ธุรกรรมการครอบงำทางธุรกิจ จะได้พึงตระหนักไว้เป็นแนวทาง ทั้งนี้เพื่อเป็นการลดความไม่แน่ใจในการปฏิบัติงาน รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และเพื่อเป็นการดำรงไว้ซึ่งสิทธิของตนเอง ตลอดจนเป็นการบริหารงานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดของบริษัทและผู้ถือหุ้น ทั้งนี้รวมถึงบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

2. สมมติฐานการวิจัย

- 2.1 กฎหมายไทยเกี่ยวกับบริษัทมหาชนจำกัด ไม่มีบทบัญญัติโดยตรงที่ให้อำนาจหรือกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของกรรมการบริษัทมหาชนจำกัดในการใช้วิธีการป้องกันการครอบงำทางธุรกิจ ดังนั้นกรรมการจะมีขอบเขตอำนาจอย่างไร เพียงใด
- 2.2 กฎหมายเกี่ยวกับบริษัทมหาชนจำกัดของประเทศไทยและของประเทศสหรัฐอเมริกาต่างกัน จึงจำเป็นต้องศึกษารูปแบบของการใช้วิธีการป้องกันการครอบงำทางธุรกิจเพื่อพิจารณาถึงการนำวิธีการดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในประเทศไทยได้หรือไม่เพียงใด
- 2.3 บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของกรรมการบริษัทตามหลักธรรมาภิบาล (Good corporate governance) ที่เกี่ยวกับการป้องกันการครอบงำทางธุรกิจของบริษัทมหาชนจำกัดนั้น มีการกำหนดสิทธิและหน้าที่ของกรรมการไว้อย่างไร และกฎหมายได้กำหนดเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองด้านการให้ข้อมูลที่จำเป็นต่อการตัดสินใจต่อผู้ถือหุ้นของบริษัทมหาชนจำกัดไว้อย่างไร

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 3.1 เพื่อศึกษาถึงผลกระทบจากการรวมกิจการ โดยวิธีการซื้อหุ้นเพื่อครอบงำทางธุรกิจ ตลอดจนวัตถุประสงค์ของมาตรการทางกฎหมายหลักทรัพย์ที่ใช้ในการควบคุมการซื้อหุ้นตามกฎหมายบริษัทมหาชนจำกัด โดยจะเน้นศึกษาเฉพาะกรณีการเข้าซื้อหุ้นหรือหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์เท่านั้น
- 3.2 ศึกษาหลักและแนวความคิดเกี่ยวกับบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของกรรมการบริษัทมหาชนจำกัดในประเทศไทย เปรียบเทียบกับบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของกรรมการในการใช้วิธีการต่างๆ ของประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อป้องกันให้บริษัทมหาชนจำกัดหลุดพ้นจากการถูกครอบงำทางธุรกิจ
- 3.3 เพื่อศึกษาถึงขอบข่ายและหลักการเกี่ยวกับบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบ รวมถึงวิธีการต่อต้านโดยการใช้ยุทธวิธีต่างๆ ของกรรมการในบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องภายใต้หลักธรรมาภิบาล (Good corporate governance) เป็นอย่างไร และ

วิเคราะห์การตัดสินใจและการใช้วิธีการต่อต้านต่างๆ ของกรรมการในบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อป้องกันการถูกรอบงำทางธุรกิจได้อย่างไร ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

3.4 เพื่อเสนอแนะแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องหน้าที่และความรับผิดชอบของกรรมการบริษัทมหาชนจำกัด ว่าการที่กรรมการของบริษัทเป้าหมายจะใช้วิธีการต่างๆ เพื่อป้องกันให้บริษัทมหาชนจำกัดหลุดพ้นจากการถูกรอบงำทางธุรกิจอย่างเหมาะสมต่อสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมไทยได้อย่างไร

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 เป็นการศึกษากรณีการป้องกันการครอบงำทางธุรกิจเพียงเพื่อแสดงถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของกรรมการของบริษัทมหาชนจำกัดในประเทศไทย

4.2 เป็นการศึกษากรณีการเข้าไปซื้อหุ้นเพื่อครอบงำทางธุรกิจในประเทศไทย โดยเฉพาะการเข้าซื้อหุ้นในบริษัทมหาชนจำกัดจำกัดซึ่งจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ มีหลักการและขั้นตอนกฎหมายเข้ามาควบคุมมากน้อยเพียงใด และมีหลักในการเปิดเผยข้อมูลอย่างไร และก่อให้เกิดปัญหาอย่างไร ซึ่งจะศึกษาทั้งในส่วนของหลักกฎหมายไทยและกฎหมายของสหรัฐอเมริกา

4.3 เป็นการศึกษาถึงมาตรการตามกฎหมายหลักทรัพย์เกี่ยวกับบริษัทมหาชนจำกัด ในเรื่องการเข้าครอบงำทางธุรกิจของประเทศไทยและของประเทศสหรัฐอเมริกา โดยศึกษาในด้านของการป้องกันการครอบงำทางธุรกิจเป็นหลัก

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ทำให้ทราบถึงหลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบของกรรมการบริษัทมหาชนจำกัด ที่เกี่ยวข้องกับการเข้าซื้อหุ้นเพื่อครอบงำทางธุรกิจ

5.2 เพื่อให้เข้าใจถึงประเด็นต่างๆ และมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเข้าซื้อหุ้นเพื่อครอบงำทางธุรกิจของประเทศไทย และประเทศสหรัฐอเมริกาดูจนปัญหาที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน บนพื้นฐานของแนวความคิดทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบริษัทมหาชนจำกัด

5.3 เพื่อให้สามารถปรับใช้หลักการและแนวความคิดทางกฎหมายของต่างประเทศเข้ากับข้อเท็จจริงที่อาจเกิดขึ้นในประเทศไทยในอนาคต และสามารถทราบแนวทางและขอบเขตของบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของกรรมการภายใต้หลักธรรมาภิบาลที่มีอยู่ในปัจจุบัน หากใช้ยุทธวิธีต่างๆ ในการป้องกันการต่อต้านการครอบงำทางธุรกิจ ตลอดจนทำให้เกิดแนวคิดในการพัฒนาปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายของประเทศไทยในเรื่องการเข้าซื้อหุ้นเพื่อ

กรอบงานธุรกิจ โดยอาศัยมาตรการทางกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นแนวทางในการเปรียบเทียบ

6. วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ใช้วิธีวิจัยเอกสาร (Documentary research) โดยค้นคว้าข้อมูลจากตำรา หนังสือ ตั๋วบทกฎหมายของต่างประเทศและของประเทศไทย เอกสารการสัมมนา บทความ วารสารและข่าวทางธุรกิจที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลที่ได้ทาง Internet เพื่อทำการวิเคราะห์วิจัย และวิจารณ์ยุทธวิธีการต่อต้านการครอบงำทางธุรกิจของบริษัทมหาชน จำกัดในรูปแบบต่างๆ รวมถึงหลักเกณฑ์ และทฤษฎีกฎหมาย หลักกฎหมายของต่างประเทศ และของประเทศไทย